

aktuelltmagazin

för familjehem

Redigerad

Tema: Barn med
annan etnisk
bakgrund

aktuelltmagazin

utges av

FaCO

Familjevårdens

Centralorganisation,

är en ideell organisation som vänder sig till alla som arbetar med barn, ungdomar och vuxna vilka omfattas av insatser från socialtjänsten.

Ordförande och Ansvarig utgivare

Annelie Hed

Åbbåsen 181

830 24 Oviken.

Fax: 0643-510 35

E-post: mejla@faco.nu

Hemsida: www.faco.nu

Layout och produktion

Annika Nygren

aktuelltmagazin@faco.nu

Prenumerationer

400:-

Ulrica Odenius

medlemochprenumerat@faco.nu

Annonser

Annika Nygren

aktuelltmagazin@faco.nu

Annonspriser

Helsida 3500:-

Halvsida 1.800:-

Kvartssida 1000:-

Åttondelssida 600:-

Foton

Alla bilder som används i tidningen är illustrationer. Personerna på bilderna har ingen anknytning till artiklarna om det inte särskilt anges.

NÄSTA UTGIVNING

Nummer 3 2008

utkommer i juni

INSIDAN

Nu har turen kommit till mig att skriva insidan i detta nummer av AM.

Jag heter Barbro Bengtsson och jag är nog äldst i styrelsen med mina 57 år. Lever sedan två och ett halvt år ensam med mina tre fosterpojkar och tre avlastningspojkar. Efter att ha varit gift i 33 år och familjehem i 31 år orkade min f.d. man inte längre med livet som familjehem. Han hade då under några år varit hjärtsjuk och han är nu sjukpensionär. Så är det ju, att man måste orka och vilja båda två i en familj om man ska kunna hjälpa barn som behöver byta familj för kortare eller längre tid. För mig gick det inte att lämna tillbaka de två pojkarna som kommit till oss som små och som bott hos oss i 14 år. Jag valde pojkarna. Vi bor i en liten by i allra sydöstligaste Värmland. Vi har två utflugna biologiska barn. I FaCO: s styrelse har jag suttit som kassör i 6 år, men varit medlem i länsföreningen sedan 1975, och i FaCO sedan det bildades 1985.

Temat för det här numret är ”Barn med annan etnisk bakgrund”

I denna grupp ingår både invandrare, flyktingar och ensamkomna barn och ungdomar.

När flyktingfamiljer som levt under svår press och ovisshet under lång tid fått sitt uppehållstillstånd börjar ännu en svår tid för nysvenskarna. Barnen brukar anpassa sig fort och lär sig snabbt språket och de vill vara lika som sina kamrater. Ofta är det barnen som får hjälpa föräldrarna att tolka och ta ett för stort ansvar för familjens kontakter med det svenska samhället.

Ett relativt nytt problem är de ensamkomna flyktingbarnen. En mycket aktuell fråga sedan staten med alltför kort varsel lade ner och tömde sina institutioner för den här gruppen. Många kommuner, framförallt mindre, har fått bassning för att de inte ställer upp och tar emot barn/ungdomar i familjehem. Här räcker det nog inte med att vara en mösspåtagare eller bullbakande mamma som en viss kommun gick ut med för några år sedan när de sökte familjehem. Inte ens sunt förnuft lär räcka till för att ta emot den här gruppen barn på ett bra sätt. Här behövs kunskap i hur olika kulturer och traditioner är i de länder de kommer ifrån. Det behövs stor kunskap om människor i kris. Det behövs vassa armbågar för att kämpa för de resurser inom skola och omsorg som barnet behöver. Man bör nog också vara beredd på att familjen kommer att bli barnets familj för all framtid.

I placeringskommunen bör finnas en plan för hur barnen/ungdomarna ska slussas in i samhället. Det ska finnas en grundskola och ett gymnasium som fungerar. En del av dem som kommer har varit på flykt länge och har helt tappat kontakten med sitt nätverk. En del vill veta vad som hänt deras anhöriga och de vill få kontakt med nätverket igen, andra vill ha en ny familj här i Sverige och andra vill bara få ett uppehållstillstånd och en plats att bo på. Det är i dagsläget svårt att få familjehem till de Svenska barn /ungdomar som behöver nya hem och det kan inte vara lättare att hitta hem till de ensamkomna barnen som bär på en så tung ryggsäck med traumatiska händelser. Men vi måste alla hjälpa till att ge dem en bra nystart i ett land långt ifrån det land de en gång fått överge och flytt ifrån. (Det finns en plats och en uppgift för oss alla och envar.)

Barbro Bengtsson

Innehåll

Insidan	2
Notiser och boktips	3
25 år med FaCO	4
Utredare i barnfrågor	6
Servicetelefon	7
Tema	8
Pressmeddelande	9
Medmänsklighet - barnets rätt	12
Lagbryterska	16
Vårdnadsöverflyttning	20
Sverige Runt	22

Veckans ros!

En stor blombukett vill vi ge Gävle Familjehemsgrupp som i sin informationsbroschyr till blivande familjehem, kontaktfamiljer och jourhem hänvisar till vår hemsida www.faco.nu för information.

Medlem i FfF

Den tredje mars 2008 så blev det en historisk dag i FaCO:s historia: vi blev medlemmar i Forum för Familjevård (FfF). Vill ni läsa mer om detta forum så rekommenderar vi att ni går in på www.forumfamiljevård.se och förkovrar er.

Syftet med medlemskapet är att vi ska nå snäppet högre med våra mål att gör familjevården bättre genom att vi blir fler som kan hjälpas åt och påverka på många olika plan.

Boktips

Den bortlämnade flickan av Kathy Harrison, utgiven på Bokförlaget Forum 2007.

En mycket aktuell bok sedan Kalla Fakta tog upp familjehemsplacerades barns föräldralöshet och ensamhet efter det att de fyllt 18 och familjehemmets ansvar är slut. I Kalla Fakta togs även Englands och Amerikas erfarenheter av att adoptera bort omhändertagna barn snabbt om det bedöms att vårdnadshavarna eller släktingar inte kan tillgodose barnets behov inom en snar framtid.

Kathy Harrison är mor till sex barn, tre biologiska söner och tre adopterade döttrar. Hon och maken Bruce har tagit hand om över 100 fosterbarn. I

den bortlämnade flickan skildrar hon några av alla de barn de tagit hand om under årens lopp. Särskilt den lilla flickan Daisy som kom till familjen ovanligt trasig och sexuellt utnyttjad. Hon åt inte och hon var mycket utåtagerande. Hon fann sig fort tillrätta i sin nya familj, men togs hem av mamman efter en tid. Bara några månader senare blev modern fråntagen vårdnaden om Daisy och hon fick åter komma till fosterfamiljen. Därifrån flyttades hon till sin biologiska pappa som hade lämnat familjen när Daisy bara var en liten baby.

Det var mycket lätt att känna igen sig i det Kathy tar upp i boken. Oro, bekymmer och glädjeämnen som är en del av att leva som familjehemsföräldrar. En personlig reflexion är att det inte verkar bli tryggare för de omhändertagna barnen att tidigt adopteras bort. I de fall boken beskriver adopteras barnen till föräldrar som har en stark önskan att få ta hand om barn, men författaren är i flera fall tveksam till att adoptivföräldrarna ska stå ut med barnen då de alla är mer eller mindre skadade av sin tid av bristande omvårdnad och många av barnen har diagnoser.

Kathy Harrison har även givit ut *De bortglömda barnen* där hon också berättar om sina erfarenheter som fosterförälder och om hur det hela började.

En bok som berörde mig mycket eftersom jag håller på att skola hem en 5 1/2 - årig kille som bott hos mig i 2 1/2 år. Ingenting har förändrats till det bättre i hans biologhem, men det är en frivillig placering.